

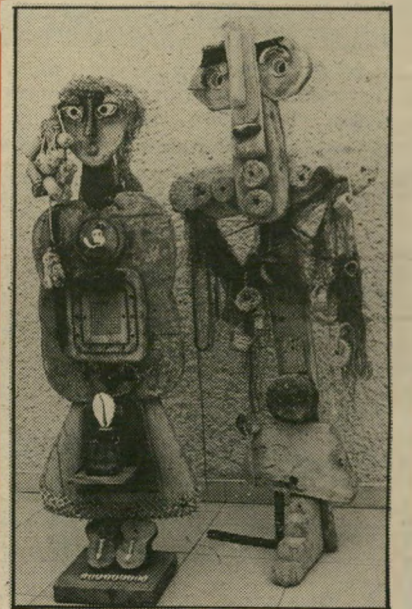

תהי אילון

פסולת ואילנים

התערוכה, "אילנים-דחלילים" של הפסל והצייר אורי אליעז, בבית ראשונים, גיב עתים.

בתערוכה, "אילנים-דחלילים", הדחלי לים בנויים מלקט-חפצים כמו שברי רהיטים, כלי-מיטבח, ידידות, שאריות של נגרות בניין ועוד.

אורי אליעז: "אילנים דחלילים"

אורי אליעז עושה בהם שימוש, כשהם מחוררים ומחוספסים, אכולים ובלויים. אפשר לתהות על הקשר שבין פסולת, אילנים-דחלילים ופוליטיקה.

חוק בפיסיקה

אנטולי צ'רנסקי פגש את הבימאי הרוסי יורי לובימוב, במסדרונות משרד-ה"חוף. הוא כרע על ברכיו וקרא לעברו: "אליל נעורי!"

בינאר הבא יוכל גם הקהל בארץ לצפות בהצגותיו של לובימוב, כשתיאטרון טגאנין קה" יעשה את הדרך ממוסקוה לתלאביב. בפברואר יצא תיאטרון "הבימה" לסיוור גומלין במוסקוה, העיר שבה נוסד.

האם אלה הן סוגיות תרבותיות לחידוש הקשר עם ברית-המועצות?

מנהל התיאטרון, טגאנין, ניקולאי דר פאק, אמר על-כך בביקורו בארץ: "אתם תעשו צעד אחד קדימה, אנחנו נעשה צעד, לבסוף ניפגש."

חוק פשוט בפיסיקה.

עומרי ניצן (עומד) עם שמואל עומר, ניקולאי דופאק, והתאטרון, דויד בורובסקי

ההומו-סכסואליות הורגת תיאטרון

גברים הטרנססכסואליים. אני יצאתי מהארון בגיל 22. אחרי ההתמודדות עם העובדה שאני אוהב גברים, התחלתי להתרחק מגברים. סטי רייטיס, חשבתי שהם גסרדות, חסר-רגישות. החברה תובעת מגברים להיות חזקים, ולכן הם מתקשים להביע רגשות. כיום אני מתייחס לעניין הזה אחרת. אני עדיין חושב שקשה להיות גבר הטרנססכסואל ולחשוף רגישות. אבל אני מבין את הבעייתיות שלהם, ולכן אני יכול לקיים מיסגרת ידידותית עם גבר, סטרייט."

גם האוורד עבר תהליך דומה? כן. להאוורד לא היה קשר עם הומואים. מערכת-היחסים בינינו דרשה ממנו פתיחות רבה. אני רציני שהוא דיבר על דברים שהוא לא היה רגיל לשוחח עליהם. הקשר בינינו היום פתוח ורגיש. כל אחד מקבל את השני כמו שהוא.

אתם התחלתם להופיע ב-go go boys לפני עידן האיידס. האם יש תגובה שונה למחזה בעיקבות האיידס?

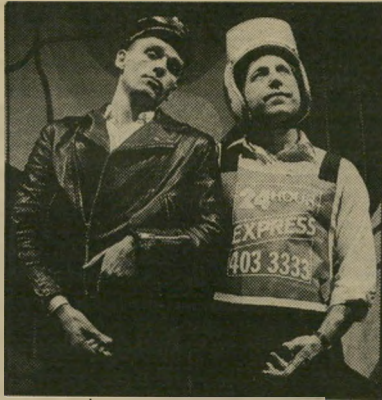
כן. המחזה יותר רלוונטי. שינינו את ההצגה בעיקבות "עידן האיידס". יש עכשיו בעיות חדשות, שלא היו כשכתבנו את המחזה.

תמיד היתה חברה התייחסות שלילית להומו-סכסואלים. היום יש הכוחות שזה מהשטן? עובדה: ההומו-סכסואליות הורגת.

בתוך החברה ההומו-סכסואלית חלו שינויים. בהתחלה פחדו מאוד מהאיידס. אבל היום יודעים יותר על המחלה, ואיך להתגונן מפניה. ככל זאת, האיידס הכתיב הישות כללית ביחסים בין גברים.

אתה מאמין שההצגה יכולה לשר נות את הגישה בלפי הומו-סכסואלים?

לא יודע כמה הצגה יכולה לשנות אנשים. אבל זה יכול לגרום לפתיחות מסיימת. צריך לזכור שאנשים הם רק בני-אדם.

האוורד לסטר ואנדרו אלטי: תיאטרון של גברים

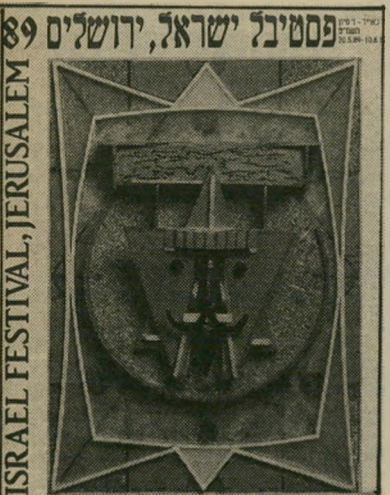
אחרי הצלחת ההצגה הראשונה יצרו הצגה נוספת. שונה לחלוטין. הקומדיה Private members. זהו מותחן קומי, בקצב מסחרר, המתאר את סיפור הסתבכותם של שני מפיקים תמימים וליברליים של הברייטי ברשת תכנים, שערוויית מין, קנוניות פוליטיות ורצח.

על ההצגה הזאת הם אומרים: היא מרימה את שולי השימלה הלבנה, המגוחזת, של בריטניה הגאה, וחושפת את שיפולי-הבטן המטופנים של חייה-התרבות הבריטיים.

שיחה עם אנדרו אלטי על ההצגה: זה לא קשה להעלות, את עצמך? על הבימה?

לא, זה לא קשה, זה כיף, זה משחרר. למשל, לפני שפגשתי את האוורד לא היו לי קשרים עם

הפטיבר יריית הפתיחה

פסטיבל ישראל, ירושלים 89

מהעובדה, שהתוכנית נכתבת על-סמך חומר כתוב, שנשלח להנהלת הפסטיבל על-ידי הלה קות עצמן.

היה נוח יותר להתייחס לתוכנית, אילו ניתן בה פירוט רחב יותר של תוכן המופעים, ולא הסופר-לטיבים שנכתבו עליהם.

כמצב הנוכחי אין צורך להימנע מקניית כרטיי. סים. היה רצוי לדרוש מידע נוסף כדי למנוע עוגמת-נפש.

בר שאין לקהל המקומי הכלים להבין את פשר הריצה ההיסטרית של השחקנים מצד אחד של הבימה לצד השני, כשברוך הם אווזים כגוררי עיתונים.

חוסר-האמת בין מה ששמענו מתוך התוכנית לבין המציאות הבימתית של המופעים, אינו ייחודי לתחומים של תיאטרון אוטנטי-פולחני.

בשנה שעברה הובא ארצה תיאטרון ראם מכלגיה. על התיאטרון כתבו שזהו אנסאמבל נועז, מיקצועי לעולם וצעיר ברוחו, מופת לעבור רת-תיאטרון מגוונת. על ההצגה חלום ליל קיץ.

ההצגה על-ידי התיאטרון ראם נכתב שוהי גירסה מכריקה, מעובדת, לחלום-הבלהות האירופי של שייקספיר.

נתום ההצגה אפשר היה לסכם בקיצור. חלום בלהות. אי-אפשר היה להימלט מהמחשבה שמקומה של הפקה מהסוג הזה הוא במסיבת-סיום של בית-ספר, ולא רווקא בית-ספר לאמנויות הבימה.

לעומת זאת, על הדרך ניצחיות — חלק שני של קבוצת ווסטר נכתב: "עניינה המרכזי של ההצגה הוא רמטיסיפקיה של דור שנות ה-60 כארצות-הברית, על משוררי, הוגי-הרעיונות ונביי אי-הסמים שלו, בבואה קליידרוסקופית."

התוצאה: עבר הרשון שבו הועלתה ההצגה האולם היה ריקלמחצה. למחרת שיבתו מבקרי התיאטרון המקומיים, והקהל הגיע בחיוב. ההופעה הזאת היתה אחר האירועים האמנותיים החשובים והמעניינים ביותר בפסטיבל אשתקד.

גם השנה המצב דומה. הרבר ניבע בעיקר

קומדיה אנגלית של גברים, על גברים. האוורד לסטר ואנדרו אלטי, וההצגה היא The go go boys.

ההצגה מעלה את סיפור מיפגשם של גבר "סטרייט" וגבר הומו-סכסואל. הפגישה היא מיק רית, ולכל אחד מהם יש רצון חזק לחזור לעולמו שלו. המציאות מקרבת אותם זה לזה, ומחייבת אותם להתכונן אישי-כחיו מנקודת-מבט שונה. במהלך ההצגה נרקמת ידידות, על-אף ההשטות והרעיונות הקדומות.

האוורד לסטר ואנדרו אלטי, השחקנים, כתבו, בימו והפיקו את ההצגה.

המיפגש שהוליד את הפרוייקט הזה רומה מאוד להשתלשלות האירועים בהצגה. לשניהם היתה קאריירה עצמאית כשחקנים, והם הכירו זה את זה לפני חמש שנים בהפקה, במסגרת קבוצת תיאטרון כלונרן.

שניהם לא הסתרו עם הבימאי, ואחרי תקופה מסוימת הם החליטו לעזוב את התיאטרון הממוסד ולעבוד יחד במסגרת פרטית. הנושא הראשון שאותו החליטו לעבד היה הגבריות.

באותה תקופה דובר הרבה בתיאטרון האנגלי על "פמיניזם" ועל בעיות נשים. במקביל לתודעה כללית לגבי מעמד-האשה, גם תיאטרון-נשים רוב המחזות שהועלו בתיאטרות הללו התייחסו אל הגברים כאל גורם מרכזי לבעיות נשים.

השניים החליטו להרים את הכפפה וליצור תיאטרון של גברים. ההנחה היתה שגם לגברים חברה פטריארכלית יש בעיות "פמיניסטיות".

השניים שמו במוקד את מושג "הגבריות" ואת הבעיות היומיומיות שגברים נתקלים בהן. במהלך העבודה הם השתדלו מאוד להצחיק זה את זה, מכיוון שלרעתם קומדיה היא הדרך הטובה ביותר להתמודד עם נושאים רציניים.

מקום ריש מתגלגלת

יהודה שטרסה. להקה חדשה, כוגרים טריים של בית-הספר לסמבה של עיריית תלאביב. בית-הספר נסגר כינתיים, ולואיס קרלוס, המנהל, כבר איננו בארץ.

ורחו מנשבת מתוך המוסיקה המתגלגלת בפ"י נתי-הפאב. חמישה בחורים צעירים, כולם עולים חדשים, מנגנים בלהת דתי ראגי בראולי. הקהל מגיב במחאות-כפיים סוערות ובשריקות.

בשלב הראשון מתחילים להתנועע על הכסאות, אחר-כך מנענעים את השולחנות. בשלב הסופי יקומו ויתנו לגופם לחוש בעצמו את מיקצב הזמן, הכל מותר, ובלבר להישאר בקצב הנכון, למרות האווירה הביתית והשימחה, שור לא יוכל לרדת לעומקה.

לאט-לאט נופלות המחיצות, וגם הילידים, הצברים של ג'ונגל תלאביב, מצטרפים לחגיגה. כסוף ההופעה, הנמשכה הרבה לתוך הלילה, הבטיח אחת הנגנים, שוהי רק ההתחלה לאביב הסמבה הבראזילית. אותו הרכב יחזור ויפיע ב" 31 במרס בצעריים בג'ושניקין.